

INFORM

Foundation para sa Media Productions

Inihahandog:

Ang Artikulo ng Inspire Magazine na isinalin sa Wikang Tagalog na pinamagatang :

"Ang Pagbabatas sa Pagkuha ng Kayamanan ng mga Kuffaar sa Dar al Harb"

Isinulat ni Sheikh Anwar Al-Awlaki,

(naway mapasakanya ang awa Ng Allah)

Ang lahat ng papuri ay tanging kay Allah lamang at mapasa kay Propeta Muhammad ang kapayapaan at pagpapala ni Allah (swt)

Ang Islam ay nangangailangan ng ilang mga kondisyon sa pagkuha ng mga kayamanan ng mga kuffaar. Ayon sa ating mga kinikilalang mga Iskolar, ipinahintulot ang pagkuha sa mga kayamanan ng mga kuffaar para sa mga layunin na may kaugnayan sa Jihad kahit pa ang isang Muslim ay walang (sinasamahang) hukbo o kaya'y imam, at kahit na sa (usaping) ito ay may mga limitasyon. Dahil sa hindi pamilyar ang ilang tungkol sa paksang ito, naramdaman ko ang pangangailangan ng paglilinaw tungkol dito.

> Winika ng Rasulullah (saw): ***"Ako ay naisugo bago ang Huling Oras ng may espada, at ang aking panustos ay nasa ilalim ng aking sibat, at kahihiyan at pagkababa ang kahihinatnan niyaong mga sasalungat sa aking mga kautusan."*** *[Ahmad]*

Ang Dakilang hadith na ito ay naghayag ng ilang mga importanteng aspeto tungkol sa ating deen:

- Si Muhammad (saw) ay isinugo ng may espada: Ang Rasulullah (saw) at ang mga Mujahideen pagkaraan niya ay dinala ang ilaw ng Islam sa sangkatauhan sa pamamagitan ng Jihad Fee Sabeelillah

- Ang pinakadakilang uri ng kita (income) ay ang *Ghanimah* (mga nakulimbat, nadambong o nakuhang mga bagay at yaman sa labanan o digmaan) at ang pinakadakilang trabaho o propesyon ay ang pagiging isang sundalo o mandirigma fee sabeelilah (ie. Mujahid Fee Sabeelilah). Ang kita na nagmula sa *Ghanimah* na nakuha sa pamamagitan ng pwersa ay mas dalisay at mas mabuti pa kaysa sa kita na nagmula sa pagiging isang negosyante, engineer, manggagamot o isang magsasaka, dahil ito ang (naging) pinagkunan ng Kita ng Rasulullah (saw) na siyang itinakda sa kanya ni Allah (swt). Ang pagtratrabaho bilang isang mujahid ay sunnah, sa bandang huli, lahat ng mga kaaway ng Rasulullah (saw) at ng kanyang ummah ay maipapahiya at mapapababa.

Ito ay naitala, na ilan sa mga Sahabah na nagpunta sa lupain ng Ash-Sham (Syria (Damascus) para sa Jihad ay nagsimulang mangalap ng mga lupaing sakahan at

kanilang binungkal. Mataba ang mga lupaing ito at sagana sa tubig na kung saan ay di nila nakasanayang makita sa kanilang nitibong lugar sa Hijaz. Nang marinig ito ni Khalifa Umar (ra), naghintay siya hanggang sa panahon ng anihan at bago magsimulang umani sa kanilang mga lupain ang mga sahabah. Pagkatapos ay kanyang ipinag-utos na sunugin ang mga ito sa lupa. Pagkaraan ay kanyang tinipon ang mga Sahabah at sa kanila'y kangyang sinabi:

> **"Ang pagsasaka ay gawain/trabaho ng mga Ahlul-Kitab. Kayo ay dapat na Nakikipaglaban Fee Sabeelilah."** [Kinuha mula sa "The explanation of the hadith, "I was sent before the Hour with the sword" ni Rajab al-Hanbali]

Ayaw ni Khalifa Umar (ra) na matali sa dunya na ito ang mga Sahabah (ra) sa pamamagitan ng propesyon/gawain na pipigil sa kanila (ie. Magsasanhi ng kanilang pagtalikod) mula sa Jihad Fee Sabeelilah. Nais nilang tumalikod mula sa mga limitasyon na maaring umalipin sa kanila tulad ng iba pa sa sangkatauhan. Ang salita ni Khalifa Umar (ra) ay nagpapahiwatig na ang mga taong nagmamahal sa dunya na ito, ang Ahlul-Kitab, ang siyang dapat na gumawa ng mababang uring trabahong ito (pagsasaka). Subalit kayo, mga Muslim, dapat ninyong hanapin ang inyong panustos sa pamamagitan ng lakas ng inyong mga espada. (ie. armas)

Ang Rasulullah (saw) ay nagtrabaho bilang isang pastol at pagkatapos ay bilang isang negosyante bago (pa) ang Islam. Subalit pagkaraan niyang tanggapin ang rebelasyon, isinuko niya ang mga ito at ginugol ang lahat ng kanyang oras sa pagpapalaganap ng mensahe ng Islam. Kaya taliwas sa pinaniniwalaan ng nakararaming mga tao, ang Rasulullah (saw) ay hindi nagtrabaho pagkaraang siya'y maging isang Propeta. Nang siya (saw) ay nag-Hijrah sa Madinah ang kanyang mga panustos ay mula sa *Ghanimah*. Maaring ang mga ilang Muslim sa panahon ngayon ay makaramdam ng pagkabalisa sa paggasta/paggugol ng perang nakuha sa pamamagitan ng pwersa mula sa mga kuffaar at maaring maisip nilang ang kita na tinatanggap nila mula sa sweldo o negosyo ay mas mainam na uri ng kita. Yan ang hindi totoo. Ang pinakamabuti at pinakadalisay na uri ng kita ay mula sa *Ghanimah*. Ang Rasulullah (saw) ay nagsabi:

> **"...Ang *Ghanimah* ay ginawang HALAAL para sa akin..."**
> **[Bukhari]**

I. Ang 'Ghanimah' at 'Fai'

Ito ay ang dalawang uri ng yaman (kayamanan) na nakuha sa mga kaaway. Ang mga sumusunod ay ang pakahulugan ng bawat isa:

"Ang *Ghanimah* ay ang salapi (ie. Yaman) na nakuha mula sa mga kuffaar sa pamamagitan ng pwersa ng mga mujahideen sa paraan na magtataas sa Salita ni

Allah (swt).” [Al-Jurjani]

“Ang *Fai'* ay ang nakuha mula sa mga kuffaar ng walang labanan.” [Al-Sharh Al-Kabir, ni Al-Maqdisi]

Ang pagbabatas ng *Ghanimah at Fai'*:

Pagkaraang makolekta (maipon/matipon) ang *Ghanimah*, ang ikalimang (1/5) bahagi ay inaalis, na kung saan ito ay tinatawag na “Takhmis”, na kung saan ay tutukuyin ko mula ngayon bilang *“one-fifth rule” [isa sa limang bahagi – khumus].* Ang naiwang bahagi (80%) ay siyang ipinamamahagi sa mga mandirigma. Mayroong pagkakaiba-iba ng opinyon sa kung papaano ipamamahagi ang ikalimang-bahagi. Ang iba ay nagsasabi ng ito'y gugulin sa Jihad, samantalang ang iba naman ay nagsasabing gastusin ito sa mga pangangailangan ng mga Muslim, samantalang ang iba naman ay nagsasabing gastusin para sa mga Iskolar at mga Qadi (Judge) ng (Islam) Estado ng mga Muslim.

At para sa *Fai'* na pera (yaman), ito ay pag-aari ng mga Muslim at mapupunta sa tanggapan ng Ingat Yaman.

Kaya ang pagkakaiba sa pagitan ng *Ghanimah* at ng *Fai'* ay ang 4/5 (80%) ng *Ghanimah* ay mapupunta sa mga mujahideen, samantalang walang mapupunta sa kanila mula sa *Fai'*.

Maari bang kunin ang *Ghanimah* at ang *Fai'* sa mga kuffaar sa Kanluran sa (panahon) ngayon?

Upang masagot ang katanungang ito dapat muna nating sagutin ang mga sumusunod na (2) dalawang katanungan:

Una: “Ang mga bansa ba sa kanluran ay nasa kategoryang *Daru'l-Harb* (lupain ng Digmaan/Labanan) o bilang *Daru'l-Ahd* (lupain ng (may) kasunduan?

Pangalawa: “Kung ang kanluranin ay *Daru'l-Harb*, ang mga Muslim ba na nananahan doon ay nasa sa ilalim ng kasunduan na nagbabawal sa kanila na saktan (pinsalain) ang mga bansang kanilang tinitirahan?

Ang sagot sa unang katanungan:

Una sa lahat, walang Islamikong liderato (o otorisado) na pumasok sa mga kasunduan (o pakikipagsunduan) sa mga bansa ng kufur sa kasalukuyang panahon. Ito'y dahil sa nawala na ng mga gobyerno ng mga Muslim ang kanilang kakayahan (o kapangyarihan) sa maraming kadahilanan, isa na sa mga ito ay ang:

- Pamamahala na nakabatay sa mga **batas na gawa ng mga tao**.
- Ang paggawa (o pagkuha) sa mga kuffaar bilang mga ***Awliyaa***.
- Ang pakikipaglaban (o pagdigma) sa mga ***Awliyaa*** ni Allah azzawajal, kung kaya anomang usapin o kasunduan sa pagitan ng mga gobyerno sa mundo ng mga Muslim at ng kabilang panig ay itinuturing na "Batil" (kamalian, ie. hindi pinapahintulutan o hindi kinikilala ng sharaa' ni Allah swt).

Pangalawa: "Alin mang bansa na pumasok sa digmaan laban sa mga Muslim, o nagkaroon ng partisipasyon sa pagsakop sa (isang) lupain ng mga Muslim ay katotohanang naging isang *Daru'l-Harb*. Kung gayon lahat ng mga Kanluraning bansa na may aktibong partisipasyon sa pag-ukupa ng Afghanistan o ng Iraq o ng alinmang iba pang lupain ng mga Muslim, ay itinuturing na isang *Daru'l-Harb*.

Ang sagot sa pangalawang tanong:

Ito ay isang kritikal na isyu at kung kaya dapat na matalakay sa hiwalay na papel (paksa), *In sha' Allah*. Gayun pa man, ang aking konklusyon sa usaping ito ay – na ang mga Muslim ay hindi nasasakop ng kasunduan ng pagiging residente at (ng) visa na mayroon sa pagitan nila at ng mga bansa na *Daru'l-Harb*.

At ito'y napagkasunduan ng lahat ng mga Iskolar – **na ang mga ari-arian ng mga Kuffaar sa *Daru'l Harb* ay HALAAL para sa mga Muslim at ito'y isang lehitimong target para sa mga – Mujahideen**. Muli ito'y usapin ng 'Ijma (napagkaisahan / napagkasunduan) kaya di na kailangan pang idetalye ng husto sa puntong ito. Sinasabi sa Encyclopedia ng Fiqh na: **"Na ang mga ari-arian ng *Ahlul-Harb*** (mamamayan ng digmaan) **at ang kanilang mga dugo ay Halal para sa mga Muslim at walang alinman dito ang protektado. Ang mga Muslim ay may karapatan na kitilin ang kanilang mga buhay at kunin ang kanilang mga ari-arian sa pamamagitan ng anomang paraan na mayroon (sila),** dahil ginagawa rin nila (mga kaaway) iyon sa atin (mga Muslim). Ito'y isang usapin/isyu ng 'Ijma (consensus, napagkaisahan) sa pagitan ng mga Iskolar"

Noong unang panahon, ang mga hukbo ng mga Muslim ay magma-martsa patungo sa mga lupain ng mga Kuffaar at pagkatapos ay kanilang kukunpiskahin (kukunin) ang mga yaman nila at ipamamahagi sang-ayon sa pagbabatas ng Sharia'h. Kung ang kayamanan ay nakuha pagkatapos ng labanan, ito ay *Ghanimah* at kapag ito naman ay nakuha ng walang labanan ito ay *Fai'*.

Ngayon, dahil sa ang modernong uri ng Jihad ay naaayon sa istilo ng gerilyang pakikipag-digma kaysa sa nakasanayan nang istilo ng digmaan (o pakikipaglaban) na mayroon tayo sa halos lahat ng bahagi ng ating kasaysayan, papa'no ito nakaapekto sa pagbabatas ng *Ghanimah at Fai'*?

Sa (panahong ito), ang Jihad ay mas patago (o sekreto) at ito'y isinasagawa ng mga (tinatawag na) ***underground networks.*** Ang lalabas na katanungan ay: Maari bang

ang mga grupong ito ng mga mujahideen ay gumamit ng mga sekretong pamamaraan para makakuha (para sa kanila) ng kayamanan mula sa mga kuffaar sa *Daru'l-Harb*? At kung “Oo” ito ba ay *Fai'* o *Ghanimah*? O pareho? Karagdagan, papaano ito ipamamahagi?

Para sa kabutihan ng ating mga naunang Iskolar, kahit na ang mga ganitong mga isyu ay nasagot na nila at nakapaloob na sa ating mga aklat ng Fiqh, kaya, ang lahat ng papuri ay kay Allah swt, hindi na natin kailangan na magtanong sa mga maraming modernong Iskolar sa ngayon na kung di man sumusubok na amuin ang mga gobyernong murtad sa mundo ng mga Muslim, o kaya naman ay sumusubok na amuin ang mga Judio at mga Kristiyano.

Kung sasaliksikin ng isang tao ang ating mga pangunahing aklat sa “fiqh”, makikita niya na sa apat na madhhab, ang 'Madhhab Hanafi' ang pinaka-sumaklaw sa mga nasabing paksa. Marahil ito'y dahil sa ang “Madhhab Hanafi” ang naging opisyal na madhhab ng estado nang pinaka-mahabang panahon sa ating kasaysayan kumpara sa iba (iba pang madhhab). Kung kaya't nasaklaw nito ang mga usapin patungkol sa Jihad ng mas detalyado dahil ang Polisiyang Panglabas noon ng “Islamikong Estado” ay Jihad Fee Sabeelillah. Kung gayun ako'y magsisimulang unang magbatay sa mga aklat ng Fiqh ng Hanafi:

Sa salaysay ni Al-Natiqi na si Imam Abu Hanifah (palaging) nagsasabi: **“Kapag ang isang tao ay pumasok mag-isa sa *Daru'l-Harb* at nakakuha ng “yaman”** at walang mga mandirigmang Muslim sa lugar na iyon, kung gayun, **ito ay hindi napapasailalim sa “1/5 Rule” (Pagbibigay ng Khumus)**. **Yan ay kung sila'y hindi aabot ng 9 na katao.** Kung sila'y umabot sa bilang na 9 kung gayun sila'y itinuturing na isang “*sariyah”* (isang maliit na hukbo).

Kung ganun, ayon kay Imam Abu Hanifah, kung ang grupo ay mababa sa 9 (na tao) ano (man) ang nakuha nila ay hindi *Ghanimah* at kung kaya sila'y hindi obligado na magbigay ng “Ikalimang-bahagi” (o “Khumus”) sa mga Otoridad na Muslim.

Sa Al-Hidaya ni Imam al-Mirghanani ito'y naitala na: kapag ang isa o dalawang tao ay pumasok sa *Daru'l-Harb* ng walang paalam (permiso) ang Imam at sila'y nakakuha ng mga bagay, kung gayun ito'y hindi mapasasailalim sa “1/5 Rule” (o pagbabatas ng “Khumus”)”

Dito, ang may akda (ng Al-Hidaya) ay nagsasabing anoman ang nakuha (ie. Nakulimbat) mula sa Dar'l-Harb ng ilang mga tao at hindi ng isang hukbo ay hindi mapapaloob sa regular na pagbabatas ng *Ghanimah.*

Si Al-Zayghali sa kanyang komentaryo sa *Al-Hidaya* na may pamagat na *Nasbal-rayah fee takhrij ahaadith al-Hidaya* ay ipinaliliwanag ang nasabing salaysay sa pagsasabi na: “Ito'y dahil sa: ang *Ghanimah* ay ang anomang nakuha sa pamamagitan ng pwersa at hindi sa pamamagitan ng pagnanakaw o panloloko at ang

"1/5 Rule" (pagbabatas ng khumus) ay naipatutupad lamang sa *Ghanimah*. Ngayon, kung ang indibiduwal na ito o pares ng mga indibiduwal ay pumasok (sa *Daru'l-Harb*) ng may pahintulot ng Imam, kung gayun mayroong dalawang opinyon. Ang pinaka-kilala sa kanila ay – na ano man ang kanilang nakuha (nakulimbat) ay mapapasailalaim sa "1/5 Rule" (Pagbabatas sa "Khumus") dahil ang **pahintulot** ng imam ay nangangahulugan na siya ay obligado na (magbigay ng) proteksiyon sa kanila sa pamamagitan ng "reinforcements" (o pagpapadala ng tulong pwersa) kung sila'y malagay sa panganib at kung gayun sila'y mayroong pwersa na magpoproteksiyon at (ang may akda ng Al-Hidayah ay nag nagsabi:) "Kapag ang isang grupo na may pwersa (lakas) ay pumasok (sa *Daru'l-Harb*), at nakakuha ng (anomang) bagay, ito ay mapapasa-ilalim sa "1/5 Rule" (Pagbabatas ng "Khumus") kahit pa silay di magpaalam (o humingi ng permiso) mula sa imam. "Dahil sa ito'y nakuha sa pamamagitan ng lakas (pwersa) kaya ito'y itinuturing na *Ghanimah* at ang Imam ay nananatiling obligado na proteksiyonan sila dahil kung di niya gagawin (iyon) kung gayun ay magsasanhi ito ng paghina ng mga Muslim, hindi tulad ng isa o dalawang tao lang ang pumasok (sa *Daru'l-Harb*), hindi obligado ang Imam na sila'y bigyan ng proteksyon."

Itinuturing ni Al-Zayghali na anoman ang nakuha (nakulimbat) bilang *Ghanimah,* kung ang indibiduwal o grupo ng mga indibiduwal ay mayroong pwersang magbibigay proteksyon sa kanila. Hindi ito ang sitwasyon sa ngayon sa mga mujahideen dahil **walang Imam** o Islamikong pamunuan na mag-aalok sa kanila. Ang kahalintulad na salaysay ay ginawa sa isa pang batayan ng Fiqh ng Hanafi tulad ng "Al-Mabsut" at "Sharh al-Saer Al-Kabir" parehong kay Imam Al-Sarkhasi.

Kung gayun, itinuturing ng "Hanafi School" na ang ikalimang-bahagi (khumus) na inalis mula sa *Ghanima* at ibinigay sa Ameer ay bilang kapalit ng kanyang proteksyon. Kung ang **PROTEKSIYONG** ito ay wala, kung gayun ang indibiduwal ay hindi obligado na magbayad ng anoman, kaya kung ang indibiduwal ay kumuha ng kayamanan mula sa mga kuffaar sa *Daru'l-Harb* at hindi siya gumamit ng pwersa (lakas) sa halip ay kinuha ito sa pamamagitan ng pagnanakaw (pangungulimbat) o panloloko, ito'y hindi itinuturing na *Ghanimah* ayon sa Madhhab Hanafi. Kung gayun ano ito?

Makikita natin ang kasagutan sa isa pang batayan ng Hanafi, ang "Al-Jawharah al-Nayerah" ni Abu Bakr al-Abbadi na nagsasabi sa kanyang komentaryo sa "Al-Hidayah": "Kapag ang **isa o dalawang indibiduwal** ay pumasok sa *Daru'l-Harb* ng **walang permiso (pahintulot) ng Imam** at sila'y nakakulimbat, kung gayun **ito'y hindi mapapasailalim** sa "1/5 Rule (pagbabatas ng Khumus), dahil ito'y hindi "Ghanimah" dahil ang *Ghanimah* ay ang **nakuha** sa pamamagitan ng lakas at hindi sa pamamagitan ng pagnanakaw o panlilinlang. Subalit **kapag ang isa o dalawang tao** ay pumasok (sa *Daru'l-Harb*) nang **may pahintulot** ng Imam, kung gayun mayroong dalawang opinyon:

Ang pinaka-kilalang opinyon ay – ito'y (dapat) hatiin sa limang (5) bahagi, ang (4) apat na bahagi ay mapupunta sa kumuha (o mga kumuha) nito. Ang pangalawang opinyon

ay – na ito'y hindi (kailangan) hatiin sa limang bahagi dahil ito'y nakuha sa pamamagitan ng pagnanakaw. Ang unang opinyon ay ang mas malakas **dahil pinahintulutan sila ng Imam, kung gayun nakuha nila ito sa ilalim ng kanyang proteksyon** – at hindi sa pagnanakaw. Sa pagpapatuloy niya (Al-Abbadi): "Kung ang **isang grupo na may lakas** ay pumasok (sa *Daru'l-Harb*) at (nangulimbat) kumuha ng anomang bagay, **ito ay nakapailalim sa "1/5 Rule"** (Batas ng Khumus) kahit pa sila'y hindi humingi ng pahintulot sa Imam, dahil sa ang grupo ay may lakas at kung gayon ano man ang nakuha nila ay **itinuturing na G*hanimah*** Subalit kung sila'y **isang grupo** na **walang pwersang magproproteksiyon** at sila'y pumasok sa *Daru'l Harb* nang **walang pahintulot ng Imam**, kung gayun ano man ang kanilang makuhang (kayamanan) ay **hindi itinuturing na *ghanimah*** dahil sa ang *Ghanimah* ay kung ano ang nakuha sa pamamagitan ng pwersa at ang mga taong ito ay **kahalintulad ng mga magnanakaw** dahil sa sila'y sekretong nagnanakaw at **kung gayun ito'y hindi *Ghanimah.***

Kung gayun, sa ganitong kalagayan **ano man ang makuha ng bawat isang indibiduwal ay para sa kanya** at walang sinoman ang may bahagi dito dahil ito ay itinuturing na ***MUBAH*** (pinapahintulutan), tulad ng pangangaso (hunting) o pagkuha ng panggatong na kahoy.

Pansinin natin dito, na inihalintulad ni Imam Al-Abbadi ang "yaman" na ito sa pangangaso at pangangalap ng kahoy. Ito'y dahil sa ang mga (mababangis) na hayop sa gubat at mga kahoy sa gubat ay hindi **"tunay na pagmamay-ari ng sinoman"**. Ang kadahilanan sa likod ng paghahalintulad ng "agaw-yaman" sa pangangaso at pagkuha ng panggatong ay dahil sa ang mga ari-arian na nasa kamay ng mga kaafir **ay hindi itinuturing na kanilang tunay na pagmamay-ari sa ating Islamikong Sharia'h dahil sa kanilang pag-KUFUR** at kapag ginawa ng Islam na bigyan sila ng karapatan na ariin ito, ito'y di na mapapasama sa pagbabatas (na ito) tulad ng katayuan ng Ahlud-Dhimma makaraan na sila'y makapagbayad ng 'Jizyah'.

Ito ang dahilan kung bakit sinabi ng ating mga Iskolar na tinawag ni Allah swt ang mga nakuhang mga kayamanan bilang *Fai'* na nangangahulugan na "para ibalik", kaya sinasabi nilang ang mga ari-arian ng mga Kuffaar na hindi nila pagmamay-ari ay **naibalik na** sa mga mananampalataya: ang **"tunay-na-nagmamay-ari"**. Sa **"Al-Sear Al-Saghir"** (ng Hanafi) ang may akda ay nagsabi: "Kung ang **isa, dalawa, tatlong tao** mula sa mga **Muslim** o **Ahludh-Dhimma**, **na walang pwersa na magbibigay proteksiyon**, ay pumasok sa *Daru'l-Harb* ng **walang pahintulot ng Imam** at sila'y nakapangulimbat at bumalik sa lupain ng Islam, kung gayun lahat ng kanilang nakuha ay sa kanila at walang KHUMUS na kukunin mula dito."

Ang kalagayan ng mga Muslim na naninirahan ngayon sa *Daru'l-Harb* ay magiging kahalintulad ng sitwasyong nabanggit sa taas. Ang mga Muslim ay **walang Imam na pamamaalaman** (na siyang magbibigay sa kanila ng permiso), wala silang pwersang magbibigay proteksyon (sa kanila), at anoman ang kanilang makukuha ay
sa pamamagitan lamang ng pagnanakaw o panlilinlang. Kaya sang-ayon sa mga

alituntuning itinakda ng “Madhhab Hanafi”, **ANG SALAPI (YAMAN) NA NAKUHA** ng mga Muslim na nasa sa ***Daru'l-Harb*** ay maaring **GAMITIN SA KABUUAN** (na halaga) nito **PARA SA KANILANG MGA SARILI**.

Magkaganun pa man, ay nais ko (Al-Awlaki) na ipaalala na kahit na pinahihintulutan ang mga Muslim sa panahon ngayon na gawin yan, may mga punto na dapat na isaalang-alang. Ang (Madhhab) Hanafi ay nagsasabi na ang Muslim ay “pinahintulutan” na magnakaw ng salapi (yaman) mula sa mga Kuffaar sa *Daru'l-Harb* subalit hindi nila sinasabi na mayroong gantimpala sa paggawa nito. Sinabi nila na ito'y kahalintulad ng pangangaso o pagkuha ng panggatong, (sa madaling salita, ito'y katulad ng paghahanap buhay gamit ang ibang halaal una mga pamamaraan. Ganun pa man, tayo bilang mga Muslim ay dapat na hangarin ang mga kayamanan ng mga Kuffaar bilang isang (paraan)/uri ng Jihad Fee Sabeelillah. At yan ang mangangailangan ng paggugol natin sa (mga) salapi sa Daan ni Allah swt (Jihad fee Sabeelillah), at hindi sa ating mga sarili. Ayaw natin na ang ganitong Fatwa ay magamit sa hindi tama ng mga Muslim na walang pakialam sa Jihad at interesado lamang sa pagpapaunlad ng kanilang mga sariling (kalagayan). Ang resulta ng malawakang di-tamang paggamit ng ganitong Fatwa ay maaring magsanhi sa mga Otoridad na higpitan ang mga Muslim, at tingnan sila ng (laging) may pagdududa na maaring kinalaunan ay makaapekto sa mga yaong tunay na nagnanais na maglingkod sa layunin (ie. Jihad) sa pamamagitan ng ganitong Fatwa.

ANG OPINYON NG TATLO (3) PANG IBANG MADHHAB:

Sinabi ni Ibn Hamam sa “Fath al-Qadir” na: “Ang madhhab ni Ash-Shafi'i, Malik at ang karamihan ng mga Iskolar - na anoman ang kinuha ng isang indibiduwal sa paraan ng pagnanakaw ay itinuturing na *Ghanimah*. Pagkaraan ay kanyang sinabi: “Subalit kami at si Imam Ahmad – ayon sa isa sa dalawang salaysay na itinatangi sa kanya – ay tumangi na tawagin itong *Ghanimah* dahil ang *Ghanimah* ay kung anong nakuha sa pamamagitan ng pwersa (lakas) at hindi sa pamamaraan ng pagnanakaw o panlilinlang. At dahil sa kung ano ang nakuha ng nagnakaw ay sa paraan ng pandaraya, kung gayun ito ay itinuturing bilang isang HALAAL na uri ng panustos na tulad lang ng pag-iipon ng panggatong o pangangaso (hunting)”

Isinalaysay ni Imam Al-Sarkhasi na si Imam ash-Shafi'i ay nagsabi: **“Ang *Ghanimah* ay ang ari-arian na nakuha (kinuha) ng mga Muslim mula sa mga Kuffaar sa pamamagitan ng pagtalo sa kanila.”** Pagkaraan ay sinabi ni Imam ash-Shafi'i: **“Ang pagtalo sa kanila ay kinabibilangan ng paggamit ng lakas (pwersa) ng lantaran o sa paraan ng panlilinlang sa kanila ng palihim dahil sinabi ng Rasulullah (saw): “Al-Harbul-Qud'ah”**

Kung gayun, sang-ayon sa Madhhab ash-Shafi'i; na **ang salapi (yaman) na kinuha mula sa mga Kuffaar gamit ang mga sekretong pamamaraan ay dapat na ituring bilang *Ghanimah* kahit pa ang paggamit ng lakas ay hindi kasama.**

Sa “Tuhfat al-Muhtaj fee Sharh Al-MInhaj” ni Ibn Hajr al-Haytami (Shafi'i), sinabi niya: “Ang mga ninakaw sa *Darul-Harb* ay *Ghanimah*”.

Sa “Al-Minhaj” ni Imam An-Nawawi (Shafi'i) “Ang Kayamanan na kinuha sa *Daru'l-Harb* sa pamamagitan ng pwersa (lakas) ay *Ghanimah* gayun din sa kung ano ang nakuha ng isang tao o isang grupo sa pamamagitan ng pagnanakaw.”

Sa “Fatwa Al-Subki” (Shafi'i), isinalaysay ng mgay akda ang opinyon ng dalawa sa mga prominenteng Imam ng Madhhab Shafi'i: Sina Imam Al-Ghazali at Imam Al-Rafi'i: kanyang sinabi: “Si Imam Al-Ghazali ay nagwika na kung ang isang Muslim ay nagnakaw ng salapi (yaman) mula sa mga Kuffaar kung gayun ang buong halaga (nito) ay magiging kanyang pag-aari at walang *Khumus* na kukunin mula dito”. Si Imam al-Rafi'i ay pinanghawakan ang opinyon na ang nagnakaw ay siyang may-ari ng 4/5 (o 80%) nito (yaman) tulad ng lahat ng salapi ng *Ghanimah*.

Sa “Al-Furu” ni Ibn Muflih (Hanbali): **“Kung ang isang grupo o isang indibiduwal** kahit pa ang indibiduwal na (ito) ay isang alipin – **ay pumasok sa *Daru'l-Harb* nang walang paalam sa Imam**, kung gayun **ang kanilang nakulimbat ay *Fai'***

Kahit na ang nakararaming opinyon sa mga Hanbali Madhhab ay – na kung ano man ang nakuha (na yaman) ay *Ghanimah* ang may akda sa taas ay bumanggit dito ng ibang opinyon at yan ay ang *Fai'*. Ito'y nangangahulugan na **ang kabuuang halaga ay dapat na ibigay sa Imam para maipamahagi ng ayon sa kanyang kalayaang magdesisyon.**

Si Imam Ibn Taymiyyah ay nagsaad sa (kanyang) “Al-Fatawa” - **na kapag ang isang Muslim ay pumasok sa *Daru'l-Harb* - “....at nangidnap ng mga Kuffaar o ng kanilang mga anak, o tinalo o ginapi ang mga ito sa ano mang paraan, kung gayun ang mga kaluluwa at (mga) kayamanan ng mga Kuffaar ay HALAAL para sa mga Muslim.”**

II. ANG USAPIN NG RIBA SA *DARU'L-HARB*:

Si Imam Al-Kasani mula sa Madhhab Hanafi ay nagsabi: “Kapag ang isang Muslim o isang *dhimmi* ay pumasok sa *Daru'l-Harb* na may kasunduan at pumasok sa isang transaksiyon sa isang *harbi* (kaaway sa digmaan) na Riba' o iba pang uri ng iligal na transaksiyon sa Islam, yan ay pinahihintulutan ayon kay Imam Abu Hanifah at Ahmad.”

Ganun pa man, dapat nating isa-isip na lahat ng iba pang mga Madhhab ay sumang-ayon na ang RIBA' (o pagkuha ng Riba') sa mga Kuffaar mula sa Ahl-Harb ay hindi ipinapahintulot para sa Muslim. Ito rin ang opinyon ni Imam Abu Yusuf mula sa

Madhhab ng Hanafi - na nagsabi: “Ano man ang hindi ipinahintulot sa isang Muslim sa Daru'l Islam, ay di rin ipinahihintulot sa kanya sa *Daru'l-Harb*” [#7 - komentaryo sa huling bahagi]

III. Konklusyon:

Mula sa mga nakaraang pananalita ng ating mga naunang mga Iskolar, ang mga sumusunod ay maaring makuha:

- Lahat ng ating mga Iskolar ay sumang-ayon sa kapahintulutan ng pagkuha ng mga kayamanan ng mga Kuffaar sa *Daru'l-Harb* ito man ay sa pamamagitan ng pwersa (lakas) o sa paraan ng pagnanakaw o panlilinlang.
- Ang ating mga Iskolar ay may pagkaka-iba sa kung papano hahatiin ang yaman na kinuha sa pamamagitan ng pagnanakaw at panlilinlang. Ang nakararaming (Iskolar) ay naniniwalang ito ay *Ghanimah*. Kaya ang ikalimang-bahagi (khumus) ay dapat na ibigay sa Amir upang ito'y gugulin para sa Jihad.
- Isa pang posibilidad, itinuturing ng bilang pinagmumulan ng kita na kung saan ang kabuuhang halaga nito ay pagmamay-ari ng sinomang kumuha nito.
- Panghuli, mayroong opinyon ang minorya (ng mga Iskolar) na ito (yamang nakulimbat) ay *Fai'* at kung gayun ay dapat na maipamahagi ng naaayon sa desisyon ng Amir.

Mga Implikasyon sa Ating Gawain sa Kasalukuyang Panahon: Lahat ng mga Muslim na naninirahan sa *Daru'l-Harb* ay nararapat na umiwas sa **pagbabayad** ng anoman mula sa kanyang kayamanan para sa mga Kuffaarr ito man ay sa anyo ng buwis, ng bayarin o ng mga multa. Kung ang isang Muslim ay pinahintulutan na linlangin ang mga Kaafir para makuha ang kanilang mga kayamanan, kung gayun siya rin ay pinahintulutan na linlangin sila para maiwasan ang pagbabayad sa kanila (kaafir) ng kanyang (ie. Muslim) kayamanan.

Bagamat ipinahintulot ang pagkuha (o pangungulimbat) ng kayamanan ng mga indibiduwal sa *Daru'l-Harb*, ipinapayo namin na iwasan ng mga Muslim na target-in ang mga mamamayan ng mga bansa na kung saan ang opinyon ng publiko ay sumusuporta sa ilang mga layunin (o ipinaglalaban) ng mga Muslim.

Kung gayun aming ipinapayo na ang dapat target-in ay ang mga sumusunod:

- Mga ari-arian ng gobyerno
- Mga kayamanan ng mga yaong kilalang galit sa mga Muslim.

- Mga Bangko
- Global Corporations

Sa Estados Unidos (US), ang gobyerno at ang mga mamamayan nito ay **<u>parehong dapat na TARGET-IN</u>**. Ang America at mga Amerikano ay ang mga Imam ng Kufur sa oras at panahong ito. Ang mga mamamayang amerikano na bomoto para sa mga gobyernong palagawa ng giyera – na kung saan ay inilayon sa hindi maganda. Sinoman ang makagawa ng pinsala sa kanila sa anomang anyo (paraan) ay gumagawa ng pabor para sa Ummah.

Nararapat na bigyan ng maingat na konsiderasyon ang (usaping) panganib vs. kapakinabangan (ie. Maslaha) ng anomang tukoy na operasyon. Ito'y dahil sa napakanegatibong kalalabasan ng isang operasyong nabulgar o nalantad, napakaimportante na mangibabaw ang kapakinabangan vs. sa mga panganib.

Para sa mga yaong Muslim na may kaugnayan sa mga grupo na kumikilos para sa Jihad, aming inirerekomenda na ang desisyon na ilagay ang sarili sa anomang iligal na gawain upang makakuha ng salapi mula sa mga Kuffaar ay gawin ng Amir at ng (majlis) ash-Shuraa ng Jamaa'h. Sinasabi namin ito sapagkat – dahil sa mayroong responsibilidad ang Jamaa'h, ang desisyon na dapat gawin ay sa Jamaa'h. Inirerekomenda rin namin na ang pagpapasya sa kung papaano gugugulin ang (mga) salapi ay iwan (ie. Ibigay) sa Amir at sa Shuraa. Gayun pa man, kailangan nating banggitin na **<u>kung ang jamaa'h ay kinuha ang pananaw na - ang anomang nakulimbat ay itinuturing na *Ghanimah*,</u>** kung gayun kung ang ibibigay sa nakakuha ay mas mababa pa sa 80%, ito'y dapat na gawin sa ilalim ng kasunduan sa mga may partisipasyon sa operasyon dahil sang-ayon sa pagbabatas sa *Ghanimah* sila ay may karapatan sa buong 80%. Ito rin ang sinasabi kung ang Jamaa'h ay sumusunod sa opinyon ng Hanafi. **<u>Ito ay inirerekomenda na ang mga Muslim na hindi konektado sa mga grupo na kumikilos para sa Jihad</u>** at kumukuha ng kayamanan mula sa mga Kuffaar sa pamamagitan ng mga iligal na pamamaraan – (na “i-sadaqah”) - na i-donate ang lahat ng perang nakuha (nila) para sa layunin ng Jihad, maliban kung sila'y nangangailangan – kung ganun maari silang kumuha mula dito ng naayon sa kung ano ang tama subalit hindi lalampas ng 80%.

Ang gawaing Islamiko ay hindi maaring umasa sa mga 'volunteers'. Upang masuportahan ang mga kapatid na nagnanais na magtrabaho ng buong-oras para sa Islamikong layunin, ang kanilang kita ay maaring kunin mula sa mga kayamanan na nakuha sa mga Kuffaar. Ito dapat ang isa sa mga kategorya (klase) na kung saan ang mga nakuhang salapi (yaman) ay dapat na gugulin (ie. Paggamitan). Ito ay importante lalo na sa mga grupo na may kinalaman sa Jihad, dahil ito ay ang gawain na pinili ng mga yaong mabuti sa pinakamabuti lamang at kung gayun mayroon lamang maliit na pinagkukunan ng mga tao ang nananatili (sa ngayon). Kaya napakaimportante na

magkaroon ng maraming mga kapatid hangga't maari – na mag-aalay ng kanilang oras sa "gawain" kaysa sa paggugol ng kanilang pangunahing oras sa paghahanap ng ikabubuhay at magbibigay lang ng kanilang sobrang oras para sa gawain. Dapat silang sumunod sa Sunnah ng Rasulullah (saw) at mabuhay sa pamamagitan ng *Ghanimah*. Mahalaga ito lalo na sa mga kapatid na nasa posisyon ng pamunuan sa kanilang Jamaa'h. Dahil sa ang Jihad sa buong mundo ay nasa sa pangangailangan ng matinding tulong pinansiyal, kami ay nananawagan sa ating mga kapatiran sa West (Kanluran) na kunin ito sa kanilang mga sarili at bigyan ang isyung ito ng prioridad sa kanilang mga plano. **Sa halip na tustusan ng mga Muslim ang Jihad mula sa kanilang sariling mga bulsa, dapat na tustusan nila ito mula sa bulsa ng kanilang mga kaaway.**

Panghuli, nais ko (Al-Awlaki) na sumagot sa maaring sabihin ng mga mahihinang mga Muslim na ang ganitong uri ng fatwa ay pwedeng "makapagpababa ng imahe ng mga Muslim sa West" at "hindi maganda ang mga ito sa da'wah"

Bilang kasagutan sa pagsasabing ang ganitong **fatwa** ay makapagpababa ng imahe ng mga Muslim sa Kanluran. Ang masasabi ko; kaylan pa nagkaron ng magandang imahe ang Islam at mga Muslim sa Kanluran bilang panimula? Inilalagay lagi ng Kanluranin (West) ang Islam at mga Muslim sa pinakamababa. Tingnan na lamang ninyo ang kanilang literatura at ang pagsasalarawan ng mga taga-Kanluran tungkol sa mga Muslim sa Western Media. **Ang tanging paraan lamang upang kayo'y magkaroon ng magandang imahe sa kanila ay ang TUMULAD KAYO SA KANILA.**

> Winika ni Allah (swt) [sa pakahulugan]: **"Ang mga Hudyo at Kristiyano ay hindi malulugod sa inyo hangga't hindi ninyo sinusunod ang kanilang pamamaraan." [2:120]**
>
> Winika ni Allah (swt) tungkol sa kanyang mga Awliyya [sapakahulugan]: **"Hindi sila natatakot sa mga paninisi niyaong mga naninisi (kritiko)" [5:54]**

Kung gayon kayo'y **di dapat nag-aalala sa kung anong iniisip ng mga Kuffaar sa inyo bagkus ay dapat mag-alala kayo sa kung anong tingin sa inyo ni Allah (swt), ng Rasulullah (saw), at ng mga mananampalataya**. Matagal ng ninanakaw ng kanluran ang ating mga kayamanan, sa loob ng maraming siglo. Ngayon na ang oras ng panININGIL. Insha-Allah, ang mga manok ay uuwi na upang mamugad.

Bilang kasagutan (naman) sa pagsasabing ang ganitong fatwa/fatawa ay: “Hindi maganda para sa da'wah”, ang masasabi ko: Ang pinakamabuting bagay para sa da'wah ay ang espada. At ang ganitong fatawa ay magiging suporta ng espada. Kaya ito'y magiging maganda para sa da'wah.

Nang ang Rasulullah (saw) ay nagbibigay ng da'wah sa Makkah sa loob ng 13 taon may ilang daan lamang ang naging Muslim. Nang siya nag nag Hijrah sa Madinah, sa loob ng sampung taon, mahigit sa **100,000 ang naging Muslim**. Papaanong ang Kanyang da'wah sa Madinah ay naging mas mabunga kaysa sa kanyang da'wah sa Makkah? Yan ay dahil sa gumamit sya ng malakas na uri ng da'wah sa Madinah at yan ang da'wah ng espada. **Sa panahong ito ang Jihad ay Fard Ayn** (obligado sa bawat isang Muslim). Kung gayun, pinapalitan nito ang da'wah sa Importansya dahil ang da'wah ay sunnah muakkadah (gawaing ipinapayong gawin), o kaya'y mataas na dito ang Fardu Kifayah (obligasyon pang-kalahatan). Kaya anomang susuporta sa Jihad ay nararapat na manguna (o mangibabaw) sa kung anong sumusuporta sa da'wah.

Mga kapatid: Ang Jihad ay lubos na umaasa sa salapi (yaman). Sa Qur'an ang pisikal na Jihad ay nakaugnay sa Jihad sa pamamagitan ng kayamanan sa walong (8) talata. Sa bawat isang talata, maliban sa isa, ang Jihad sa pamamagitan ng kayamanan ay nanguna sa Jihad sa pamamagitan ng pisikal. Ito'y dahil sa kung walang kayamanan, wala ring Jihad. Nalaman na yan ng ating mga kaaway. Kung kaya kanilang “sinusundan ang bakas ng pera” at sinusubukan na patuyuin ang pinanggagalingan ng pondo ng “terorismo”. Ang Jihad natin ay hindi maaring dumepende na lamang ng lubos sa mga donasyon na ibinibigay ng mga Muslim. Ang Rasulullah (saw) ay nagsugo ng maraming mga hukbo para lang sa iisang layunin ng pagtatambang sa mga karabana ng mga Kuffaar. Hindi lamang ang Jihad ang pinondohan ng “Ghanimah” subalit ganun din ang buong kasaysayan ng naunang Islamikong Ingat-Yaman (treasury) mismo ay umasa sa kita ng nanggaling sa Jihad. Ang isang tax ng kung tawagin ay **kharaj** ay nailagay para sa mga lupaing nabuksan ng mga Muslim, ang mga ginawang alipin na POW (Prisoners of War) ay (dapat na mabenta), kanilang ibinebenta, at ang mga angkan ng aklat ay nagbabayad ng Jizyah. Lahat ng mga ito ay nagmula sa pamamagitan ng Jihad. Ang Zakah at Sadaqah ay nagriripresenta lamang ng maliit na bahagi ng kita ng Gobyernong Muslim.

Ito na ang tamang oras upang gumawa tayo ng seryosong hakbang patungo sa pagsisiguro sa isang malakas na tulong pinansiyal para sa ating gawain sa halip na umaasa sa mga donasyon.

Nawa'y igawad sa atin ni Allah (swt) ang mataas na antas ng mga Mujahideen, at patawarin tayong lahat.

Nawa'y maging katanggap-tangap kay Allah swt ang munting gawaing ito para sa akhirah.

Allahummansuril Mujahideena wal Mujaahidaat Fiy Mashaariqil-ardhi wa maghaaribihaa

Allahumma Ameen

Note: # 7. Ang Ilang mga Muslim na nakatira sa Kanluran sa panahong ito ay nagsasabing- dahil sa pinahintulutan naman ang interest mula sa mga Kuffaar kung ganun tayo ay maaring magpondo para sa ating mga bahay sa pamamagitan ng pangungutang. Ang mga taong ito ay nadaya ni Shaytan at ng mga ligaw na mga Iskolar. Ang Madhhab ng Hanafi na kung saan ay pinagbasehan nila para suportahan

kanilang sinasabi ay nagpapahintulot lamang sa mga Muslim na "kumuha" ng interest at hindi ang "magbayad"nito. Ang dahilan ng Hanafi ay – na ang pagkuha ng interest mula sa mga Kuffaar pagkuha ng salapi (kayamanan) na Halaal para sa atin bilang panimula. Kaya papaano natin gagamitin ang ganitong fatwa para sabihing pinahihintulutan tayo na ibayad sa kanila ang ating pera?!